

ANDREAS BLEY (1849-1936)

1890

Andreas Bley werd geboren te Echternach (Groothertogdom Luxemburg) op 13 april 1849 en overleed te Gent op 23 oktober 1936.

Toen in 1884, in februari, als gevolg van de wet van 15 juni daaraan voorafgaande, rakende de vorming van leraars in de germaanse talen en de geschiedenis en aardrijkskunde, bij machte om in het Nederlands te onderrichten in de middelbare onderwijsinrichtingen, de Vlaamse normale afdelingen voor de bedoelde leer- vakken aan de Faculteit der Wijs- begeerte en Letteren werden tot stand gebracht bij de rijksuniversiteit te Gent om sinds 1890 als volwaardig te worden versmolten met de Facul- teit, fungeerde prof. A. Bley als leraar in de Duitse taal aan het Koninklijk Atheneum te Gent. Hij was er werkzaam sinds oktober 1881, na te voren, van einde 1874, in dezelfde hoedanigheid te hebben gestaan in het gelijkaardig gesticht te Aarlen. Sedert het jaar 1873 was hij immers drager van het diploma, machtigend tot het onderwijs in de Duitse taal. Hij verwierf het na de leergangen te hebben gevolgd van de faculteiten der wijsbegeerte en letteren, eerst aan de Vrije Universiteit te Brussel, daarna aan de Rijksuniversiteit te Luik. Zijn humanioravorming had hij in zijn geboortestreek gezocht, in het Groothertogdom Luxemburg. Hij werd er leerling van het College en later van het Atheneum te Luxemburg.

Dat bij de bovenvermelde instelling van de Vlaamse normale afdelingen te Gent op hem een beroep werd gedaan voor het lesgeven in onderscheiden vakken, verband houdende met de leerstoel van Duitse filologie, werpt er duidelijk licht op hoe hoog een aanzien hij toen al genoot, zo om zijn wetenschappelijke kennis en om zijn opvoedkundige vaardigheid als om zijn onverdroten werk- zaamheid en voorbeeldige toewijding aan zijn taak. Van al deze schone hoedanig- heden, die hem machtigden tot strengheid tegenover zijn kwekelingen en uiterste rechtvaardigheid daarbij in de hand werkten, bleef hij blijk geven van het begin tot aan het einde van zijn lange universitaire loopbaan.

Op 17 oktober 1890 werd hij tot docent benoemd, op 6 oogst 1892 tot professor extraordinarius en op 31 oogst 1896 tot gewoon hoogleraar; op 14 april 1919 werd hem het emeritaat verleend. Hij overleed te Gent in de ouderdom van 87 jaar.

Zijn verdiensten erkende men van officiële zijde door de verlening in 1902 van de burgerlijke medaille, in 1910 van het burgerlijk kruis van I^e klas; op 7 november 1903 was hij bij Koninklijk Besluit benoemd tot ridder in de Leopolds-orde.

Prof. A. Bley kweet zich van een zware leeropdracht, vermits zij de ganse alemannistiek in de Faculteit omvatte, én het literaire én het filologisch gedeelte allebei! Allebei doceerde hij ze met dezelfde nauwgezetheid en op dezelfde vruchtdragende manier, al mag worden toegegeven dat hij de literairhistorische opvattingen met voorliefde ten gehore bracht. Geen wonder dan dat hij een aantal voor het Duits zeer begaafde studenten heeft gevormd!

Desniettenstaande deinsde hij er niet voor terug nog een vrije cursus in het Oud-Noors op zich te nemen, aangezet daartoe door de alleszins juiste overtuiging dat niemand, die onkundig blijft van de skandinavische kultuur van eeuwen her en nog van heden zich ontwikkelen kan tot behoorlijke germaanse-taalkundige. Reeds in 1893-94 stond zijn naam onder een leergang „Norrois” op het leerprogramma van onze Universiteit; toen hij het emeritaat aanvaarden moest, machtigde hem van nieuws een Koninklijk Besluit, dd. 31 oogst 1919, tot het houden van zijn vrije cursus „Oud-IJslands”. Met zijn lessen hierin oogstte hij trouwens jaar na jaar sukses, niet slechts onder zijn studentenshare, doch mede daarbuiten in een ruime kring van afgestudeerden, ook van elders dan van Gent.

Zijn voornaamste werken bewegen zich op datzelfde oudnoorse gebied, gelijk zal blijken uit het navolgende lijstje. Behalve talrijke boekbesprekingen, welke hij in hoofdzaak sedert 1883 en 't liefst in de voorname „Revue de l'instruction publique en Belgique” publiceerde, stond hij bijdragen af aan dit tijdschrift en aan de duitse „Zeitschrift für deutsche Philologie”, handelende over klassieke dichters van over de Rijn, als Goethe en Kleist, en na-klassiekers als Ludwig Tieck. In alle laat hij zijn scherp wetenschappelijk inzicht merken, samen met een kordaat begrip en een geestdriftige waardering van de schoonheid op zichzelf en haar veruitwendiging in de scheppingen van letterkundige kunst.

ROBERT FONCKE.

PUBLIKATIES VAN ANDREAS BLEY

Histoire d'un compte-rendu critique. Gand, 1899.

Histoire d'un compte-rendu critique. Supplément. Gand, 1899.

Zu Kleists „Prinzen von Homburg”, V, 4, in „Mélanges Paul Frédéricq”. Brussel, 1904.

Ueber „Den zerbrochenen Krug Heinrich von Kleists”. Compte-rendu du premier Congrès de l'Association belge des professeurs de langues vivantes, 1907.

Eigla-Studien. Gent, 1910.

Zur Aufnahme der „Lehrjahre Wilhelm Meisters” von Goethe. Compte-rendu du 3e Congrès de l'Association belge des professeurs de langues vivantes, 1910.